

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi W. Ż. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa W. Ż.

przeciwko Fabryce [...] S.A. w W.

o uchylenie uchwały i ustalenie,

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2005

r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 października 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 marca 2006 r.

- 1. oddala zażalenie**
- 2. przyznaje adw. M. R.-J., prowadzącej Kancelarię Adwokacką w W. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł powiększoną o 22% podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 marca 2006 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa W. Ż. przeciwko Fabryce [...] SA w W., zakończonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 14 grudnia 2005 r., sygn. Akt ... 456/05, uznając, że wskazane w skardze okoliczności, które miałyby wskazywać na nieważność postępowania, w istocie nie miały miejsca. Skarga nie została więc oparta na ustawowej podstawie, a zatem podlegała odrzuceniu.

Rozpoznając zażalenie W. Ż., który zakwestionował ocenę prawną przyjętą w zaskarżonym postanowieniu, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Instytucja wznowienia postępowania opiera się na przysługującej poza tokiem instancji skardze o reasumpcję wadliwego procesu i zastąpienie zapadłego orzeczenia orzeczeniem nowym. Nadzwyczajny charakter tego środka prawnego, skierowanego przeciwko prawomocnemu wyrokowi powoduje, że przywrócenie stanu sprzed zamknięcia ulegającemu wznowieniu postępowania sądowego może nastąpić wyłącznie z powodów ściśle określonych w ustawie. Uwzględniają one konieczność wywołania na nowo procesu dotkniętego brakami formalnymi (nieważnością), bez względu ich wpływ na rozstrzygnięcie (art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c.), właściwe przyczyny restytucyjne (art. 403 k.p.c.) oraz fakt wydania wyroku na podstawie aktu normatywnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, umową międzynarodową lub ustawą (art. 401¹ k.p.c.).

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 stycznia 1968 r., I CZ 122/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 154 stwierdził, że samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie nie oznacza, iż skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. Stanowisko to Sąd Najwyższy powtórzył w postanowieniu z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133, stwierdzając, że sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 KPC nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika,

że podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga jako nie oparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu (art. 410 § 1 k.p.c.). Dlatego też konieczne jest zbadanie, czy twierdzenia skargi będą stanowiły taką ustawową podstawę, np. czy nowe dowody są istotnie nowe, czy podane w skardze okoliczności wskazują na nieważność postępowania. Dopiero gdyby to wstępne badanie dało dla skarżącego wynik pozytywny, należałoby wyznaczyć rozprawę, w przeciwnym zaś wypadku należy postanowieniem skargę odrzucić.

Sąd Apelacyjny badając skargę we wskazanym zakresie dokonał trafnej oceny, stwierdzając, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie. W sytuacji, gdy skarżący był reprezentowany przez pełnomocnika procesowego, okoliczność, że nie został powiadomiony o rozprawie apelacyjnej, nie pozbawiła skarżącego możliwości działania. Tylko w sytuacji, gdy sąd uzna obecność strony na rozprawie za konieczną (np. w celu informacyjnego wysłuchania – art. 212 k.p.c., lub przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron – art. 299 k.p.c.) doręczanie stronie wezwania na rozprawę jest uzasadnione również w wypadku, gdy ustanowiła ona pełnomocnika. Gdy nie zachodzi taka konieczność, powiadomianie o rozprawie strony, którą reprezentuje pełnomocnik jest zbędne, wystarczy powiadomić o rozprawie tylko pełnomocnika. Prawo strony do osobistego uczestnictwa w rozprawie zapewnione zostaje przez powiadomienie jej pełnomocnika o wyznaczonym terminie rozprawy sądowej. Sąd Apelacyjny w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem nie naruszył zatem przepisów i nie pozbawił skarżącego możliwości działania. Skarga o wznowienie postępowania w istocie nie została oparta na ustawowej podstawie, trafnie zatem została odrzucona. Zażalenie skarżącego podlegało więc oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).